

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Danne-Virke II

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 396.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig03val-shoot-idm139670057203200/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

Danne-Virke II

Som kvægende Taare
Mon strømme paa Kind.

Ja, Piger og Svende!
Jeg maae det bekiende:
I Kampen vel haard,
Naar blinkende Sværde
Mig klappe om Hærde,
Jeg slænder og slæer;
Men hører jeg sjunge
Paa Bølgen den blaa
Med Dannemarks Tunge
De Havfruer smaa,
Da rører mig Aanden
Saa dybt udi Sind,
Da synker mig Haanden,
Da vædes mig Kind,
Da maa jeg begynde,
Som Havfruer smaa,
At svømme og nynne
Paa Bølgen hin blaa;
Ja, kan jeg ei sjunge,
Saa nynner jeg dog
Med Tidernes Tunge
Paa Dannemænds Sprog.
Lad Kæmper kun smile
Og kalde mig blød!
Jeg nynner dog: Hvile!
Hvor du dog er sød!
Saa sød, at al Seier
Ved dig kun opveier
Den modige Kamp,
Saa hvem dig ei finder,
I Kampen sig vinder
Kun Skygger og Damp;
Saa hvem du ei qvæger
Med Kiærligheds Bæger,
Er levende død.
Kun du giver Helte
Det himmelske Belte,
Som frelser i Nød,

Danne-Virke II

Hvis kraftige Varme
Indgyder os Mod,
Naar Fjenderne larne
Og fordre vort Blod.
O, tonende Bølge
I Dannemarks Belt!
Lad tit mig dig følge!
Saa vorder jeg Helt.
Lad barnlig mig svømme
Paa tonende Strømme
Til Fædrenes Land!
Naar Hornet da gjalder,
Naar Krigs-Luren kalder,
Jeg staaer som en Mand,
Men staaer midt i Larmen
Med Barnet i Barmen,
Med Bølgen i Bryst;
Naar Sværde jeg svinger,
Derinde det klinger:
Kun Hvile er Lyst.
O, Brødrene-Svende!
Vi maae det bekiende
Med Sorgen for sand:
For sjelden vi følge
Den tonende Bølge
Til Fædrenes Land.
O, lad os hensmelte
I Bølgerne blaa!
Som Dannebods Helte
Da skal vi opstaae;
Som Bent skal vi bløde,
Beseire vor Død,
Og Bent skal vi møde,
Hvor Hvilen er sød.
Ja, hør, hvor det klinger
Paa Dannemarks Belt,
Om Dødens Betvinger,
Den kiærlige Helt,
Der saae Danne-Virke
I Chor og i Kirke,
Og hørdes i Aanden
Med Munden og Haanden

Danne-Virke II

Om Dannebod tale,
Der hun laa i Dvale!
O, lad os dog prise
Den Herre foroven,
Som Dannebods Vise,
For Volden og Voven!
O, lad os dog sande:
Han signed vor Vang
Med Bølgen i Straende
Og hølgende Sang,
Indhegnede Marken
Med Fjendernes Grav,
Lod Øen som Arken
Sig løfte paa Hav,
Lod voxte i Vangen,
Og dufte i Sangen,
Som Blomster i Enge,
De kiærlige Dreuge,
Og førde paa Tale,
Og vakde i Sang,
Den Gamle af Dvale
Saamangen en Gang!

Hør! det toner over Vangen
Giennem Tiden som i Sangen:
Lukt med Bølgen blaa!
Hjerte! luk dog op dit Øre!
Hør! og siig, kan du det høre
Uden høit at slaae!
Nei, o, nei, du høit maa banke,
Thi som Bølger, blaa og blanke,
Ved det Ord af sanddru Skjald
Ruller Blødet i din Hal.
Tiden taler, vilst du høre,
Hvi de Ord saa dybt dig røre,
Strømme ind i dine Sale,
Røre dig endog i Dvale!
Bryst kan ei for Bølger dænne,
Som i Hjertet selv har hjemme,
Og det Bølge-Ord med Klang
Af dit dybe Væld ndsprang;